

A VALIANT MOTHER

In this verse drama, the crown prince Sundharman is banished from his land to a remote village with the purpose of denying him education and culture. Queen Vijaya, the mother of Sudharman, rises to the occasion, plays a pivotal role in shattering the conspiracy of the Army Chief.

Poet Bharathidasan has written this drama to establish that women are not mere weaklings and they are capable of heroic deeds at times of crises.

3. வீரத்தாய்

காட்சி 1

(மணிபுரி மாளிகையில் ஓர் தனி இடம். சேனாபதி காங்கேயனும் மந்திரியும் பேசுகின்றனர்.)

சேனாபதி:

மன்னன் மதுவினில் ஆழ்ந்து கிடக்கின்றான்!
மின்னல்நேர் சிற்றிடை ராணி விஜயா
நமக்கும் தெரியாமல் எவ்விடமோ சென்றாள்.
அமைப்புறும் இந்த மணிபுரி ஆட்சி
எனக்கன்றோ! அன்றியும் என்னரும் நண்ப!
உனக்கே அமைச்சுப் பதவி உதவுவேன்!

மந்திரி:

ஒன்றுகேள் சேனைத் தலைவ! பகைப்புலம்
இன்றில்லை; ஆயினும் நாளை முளைக்கும்;
அரசியோ வீரம், உறுதி அமைந்தாள்!
தரையினர் மெச்சும் சர்வ கலையினள்!

சேனாபதி:

அஞ்சுதல் வேண்டாம் அவளொரு பெண்தானே!

மந்திரி:

நெஞ்சில்நான் பெண்ணை எளிதாய் நினைக்கிலேன்.

3. Valiant Mother

Scene 1

(A secluded place in Manipuri king's palace. Manipuri's Army Chief, Kangeyan and a Minister are engaged in hatching up a conspiracy.)

Army Chief

Always drunk our king remains
But Queen Vijaya has somewhere gone
And her whereabouts are not known!
Am I not entitled to this throne?
Thereafter I assure you, my friend
The ministership of this Kingdom!

Minister

Hear, Chief, now to us there's no foe
But, someone may spring up tomorrow!
The Queen Vijaya a woman of valour
Will be a source of constant danger!
Endowed with talents galore,
Extolled she is everywhere!

Army Chief

Why worry? After all she is a woman!

Minister

But, I feel women are not weaklings!

சேனாபதி:

ஆடை, அணிகலன்கள், ஆசைக்கு வாசமலர்
தேடுவதும், ஆடவர்க்குச் சேவித் திருப்பதுவும்,
அஞ்சுவதும் நாணுவதும் ஆமையைப்போல் வாழுவதும்
கெஞ்சுவது மாகக் கிடக்கும் மகளிர்குலம்
மானிடர் கூட்டத்தில் வலிவற்ற ஓர்பகுதி!
ஆனமற் றோர்பகுதி ஆண்மை எனப்புகல்வேன்!
எவ்வாறா னாலும்கேள்! சேனையெலாம் என்னிடத்தில்!
செய்வார்யார் நம்மிடத்தில் சேட்டை? இதையோசி!

மந்திரி:

(சிரித்துச் சொல்வான்)

மானுஷிகம் மேல்என்பார், வன்மை உடையதென்பார்;
ஆன அதனை அளித்ததெது? மீனக்
கடைக்கண்ணால் இந்தக் கடலுலகம் தன்னை
நடக்கும்வகை செய்வதெது? நல்லதொரு சக்தி
வடிவமெது? மாமகளிர் கூட்டமன்றோ? உன்சொற்
கொடிது! குறையுடைத்து! மேலும் அது கிடக்க;
மன்னன் இளமைந்தன் எட்டு வயதுடையான்,
இன்னும் சிலநாளில் ஆட்சி எனக்கென்பான்!

சேனாபதி:

கல்வியின்றி, யாதோர் கலையின்றி, வாழ்வளிக்கும்
நல்லொழுக்க மின்றியே நானவனை ஊர்ப்புறத்தில்
வைத்துள்ளேன்; அன்னோன் நடைப்பிணம்போல்
வாழ்கின்றான்.
இத்தனைநாள் இந்த இரகசியம் நீயறியாய்!

மந்திரி:

ஆமாமாம் கல்வியிலான் ஆவி யிலாதவனே!
சாமார்த்திய சாலி, தந்திரத்தில் தேர்ந்தவன்நீ!
உன்எண்ணம் என்னசொல்? நான்உனக் கொத்திருப்பேன்
முன்னால் செயப்போவ தென்ன மொழிந்துவிடு!

Army Chief

Apparels, ornaments and sweet-smelling flowers –
For these things ladies fondly clamour!
They, with devotion, kneel at the feet of men!
Apprehension, shyness and hiding in den
These are the special traits of women!
Weaker sex, they are rightly dubbed.
And men are known for their might and vigour.
The entire army is at my command!
Who then'll dare defy me in our land?

Minister

(Smiles and says)

Manly prowess you highly brag about!
But the mighty man, one cannot forget
Kneels at the feet of feminine charm!
Women are "Power" incarnate
Without which world cannot revolve!
Your utterance is faulty and funny!
About eight is the age of our king's son
And he'll in the near future claim the throne!

Army Chief

I have kept him in a far-off place;
Education, he won't at any time have!
With no training in warfare
He lives like a mobile corpse!
This secret, you know not, till now!

Minister

True, education is a must for a man.
The unlettered ones are no better than stones!
You did well in keeping him afar.
Your deft move I really applaud!
Tell me what is your next move!
I'll also confide in you!

சேனாபதி:

ராசாங்கப் பொக்கிஷத்தை நாம்திறக்க வேண்டும்; பின்
தேசத்தின் மன்னனைச் சீர்மகுடம் நான் புனைந்தே
ஆட்சிசெய வேண்டும்என் ஆசையிது! காலத்தை
நீட்சிசெய வேண்டாம்; விரைவில் நிகழ்விப்பாய்!

மந்திரி:

பொக்கிஷத்தை யார்திறப்பார்? பூட்டின் அமைப்பை, அதன்
மிக்க வலிமைதனைக் கண்டோர் வியக்கின்றார்.
தண்டோராப் போட்டுச் சகலர்க்கும் சொல்லிடுவோம்
அண்டிவந்து தாழ்த்திறப்பார்க் காயிரஞ் பாய் கொடுப்போம்

சேனாபதி:

தேவிலை! நீ சொன்னதுபோல் செய்துவிடு சீக்கிரத்தில்
ஆவி அடைந்தபயன் ஆட்சிநான் கொள்வதப்பா!

*

*

*

காட்சி 2

(சேனாபதி அரச குமாரனாகிய சுதர்மனை மூடனாக்கி
வைக்கக் கருதிக் காடு சேர்ந்த ஓர் சிற்றூரில் கல்வியில்லாத
காளிமுத்து வசத்தில் விட்டு வைத்திருக்கிறான். கிழவர்
ஒருவர் காளிமுத்துவை நண்பனாக்கிக் கொண்டு உடன்
வசிக்கிறார்)

காளிமுத்து:

என்னா கெழுவா? பொடியனெங்கே? இங்கேவா!
கன்னா பின்னாஇண்ணு கத்துறியே என்னாது?
மாடுவுளை மேய்க்கவுடு! மாந்தோப்பில் ஆடவுடு
காடுவுளே சுத்தவிடு! கல்விசொல்லித் தாராதே!

Army Chief

Right now I should open the treasury
And grab this kingdom's sceptre!
I should occupy the throne!
Tarry not! See everything is done!

Minister

Who knows the knack of opening its lock
Which is strong and sturdy in make!
Let us offer one thousand rupees
To anyone capable of doing this!
The announcement we'll make by herald and drum!

Army Chief

Alright! Quickly put your words to action!
My life's ambition should be fulfilled!

*

*

*

Scene 2

(Sudharman, the heir-apparent of the throne had been left by the Army Chief in the custody of one Kalimuthu, an unlettered man. His purpose was to see that education was not at all imparted to him. An aged person subsequently befriends Kalimuthu and lives with him.)

Kalimuthu

Old man! Where is that fellow? Come here!
What do you frequently blabber?
Allow the chap to take the cattle to graze!
Allow him to play in the mango grove!
Allow him to roam all over the woods!
But, see, education he does not get!

கிழவர்:

மாட்டினொடும் ஆட்டினொடும் மன்னன் குமாரனையும்
கூட்டிப்போய் வந்திடுவேன்; குற்றமொன்றும் நான்புரியேன்!
மன்னன் மகனுக்குக் கல்வியோ நல்லறிவோ
ஒன்றும் வராமேஉன் உத்தரவு போல்நடப்பேன்.

காளிமுத்து:

ஆனாநீ போய்வா, அழைச்சிப்போ பையனையும்!
ஒநாயில் லாதஇடம் ஓட்டு!

*

*

*

காட்சி 3

(கிழவர் ஓர் தனியிடத்தில் சுதர்மனுக்கு வில்வித்தை கற்றுக்
கொடுக்கிறார்.)

கிழவர்:

விற்கோலை இடக்கரத்தால் தூக்கி, நாணை
விரைந்தேற்றித், தெறித்துப்பார்! தூணீ ரத்தில்,
பற்பலவாம் சரங்களிலே ஒன்றை வாங்கிப்
பழுதின்றிக் குறிபார்த்து, லட்சியத்தைப்
பற்றிவிடு! மற்றொன்று, மேலும் ஒன்று
படபடெனச் சரமாரி பொழி! சுதர்மா,
நிற்கையில்நீ நிமிர்ந்து நிற்பாய் குன்றத் தைப்போல்!
நெளியாதே! லாவகத்தில் தேர்ச்சி கொள் நீ!

சுதர்மன்:

கற்போர்கள் வியக்கும்வகை இந்நாள் மட்டும்
கதியற்றுக் கிடந்திட்ட அடியே னுக்கு
மற்போரும், விற்போரும், வாளின் போரும்;
வளர்கலைகள் பலப்பலவும் சொல்லித் தந்தீர்!

Old Man

Alongwith the cattle I'll take the king's son,
No harm I will do to anyone!
Knowledge or education he'll never get;
I will stick to what you have bid!

Kalimuthu

Go! Take the boy with you!
But, beware of the wolves!

*

*

*

Scene 3

*(The old man, in a secluded place, gives training to Sudharman,
in archery.)*

Old Man

With your left arm lift the bow,
Test the tightness of the string,
Take an arrow, fix it straight,
Pin your eyes to the target,
Then pull the string and twang it;
And swiftly shoot the arrows
Like thundering summer rains!
As a sturdy mount, you should stand erect.
Bend not! Perfectly learn the art!

Sudharman

Wrestling, archery and sword fight,
All these and such allied arts
You taught me with steadfast zeal
And saved me from the guardless peril!

நற்போத காசிரியப் பெரியீர், இங்கு
நானுமக்குச் செயும்கைம்மா றொன்றும் காணேன்!
அற்புதமாம்! தங்களை நான் இன்னா ரென்றே
அறிந்ததில்லை; நீரும் அதைவிளக்க வில்லை.

கிழவர்:

இன்னாரென் றென்னைநீ அறிந்து கொள்ள
இச்சையுற வேண்டாங்காண் சுதர்மா, என்னைப்
பின்னாளில் அறிந்திடுவாய்! நீறு பூத்த
பெருங்கனல்போல் பொறுத்திருப்பாய்: உன் பகைவன்
என்பகைவன், உன்னாசை என்றன் ஆசை!
இஃதொன்றே நானுனக்குச் சொல்லும் வார்த்தை
மின்னாத வானம்இனி மின்னும்! அன்பு
வெறிகாட்டத் தக்கநாள் தூரமில்லை!

*

*

*

காட்சி 4

(சுதர்மனும் கிழவரும் இருக்குமிடத்தில் தண்டோராச்
சத்தம் கேட்கிறது.)

தண்டோராக்காரன்:

அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தைத் திறப்பா ருண்டா?
ஆயிரரூபாய்ப் பரிசாய்ப் பெறலாங் கண்டர்!
வரவிருப்பம் உடையவர்கள் வருக! தீம் தீம்!
மன்னர்இடும் ஆணையிது தீம்தீம் தீம்தீம்!

கிழவர்:

சரிஇதுதான் நற்சமயம்! நான்போய் அந்தத்
தருக்குடைய சேனாதி பதியைக் காண்பேன்
வரும்வரைக்கும் பத்திரமாய் இரு! நான் சென்று
வருகிறேன் வெற்றிநாள் வந்த தப்பா

*

*

*

I know not how to reciprocate
 The timely help you have rendered!
 Your identity I know not yet!
 Since you have not revealed it!

Old Man

Be not anxious to know who I'm –
 You'll know it at the proper time!
 See, your enemy is my enemy and
 Your ambitions are akin to mine.
 Wait like fire in the ember,
 That's all I can now utter.
 Darkness is slowly vanishing!
 Romantic love'll find ventilation;
 And the time for it is not far off!

*

*

*

Scene 4

(The old man and Sudharman hear the drum beat and the official announcement.)

Drummer

(After beating the drum and accosting the people around)

To anyone opening the treasury lock
 Awaits the reward of a thousand rupees!
 Those who are able, can come, at once!
 This is our king's order!

(He beats the drum)

Old Man

This is an opportune moment! I will go
 To the Army Chief, a man full of ego!
 Be careful till I again come here;
 I take leave! Our success is not far!

*

*

*

காட்சி 5

(மந்திரியின் முன்னிலையில் கிழவர் அரசாங்கப் பொக்கிஷத்தைத் திறந்தார். மந்திரி கிழவரைக் கூட்டிக் கொண்டு சேனாபதியிடம் வருகிறார்)

மந்திரி:

தள்ளாத கிழவரிவர் பொக்கி ஷத்தின்
தாழ்தன்னைச் சிரமமின்றித் திறந்து விட்டார்!

சேனாபதி:

கொள்ளாத ஆச்சரியம்! பரிசு தன்னைக்
கொடுத்து விடு! கொடுத்து விடு சீக்கிரத்தில்!

மந்திரி:

விள்ளுதல்கேள்! இப்பெரியார் நமக்கு வேண்டும்.
வேலையிலே அமைத்துவிடு ராசாங்கத்தில்;

சேனாபதி:

உள்ளதுநீ சொன்னபடி செய்க(கிழவரை நோக்கி) ஐயா
ஊர்தோறும் அலையாதீர்; இங்கி ருப்பீர்!

கிழவர்:

அரண்மனைவில் எவ்விடத்தும் சஞ்ச ரிக்க
அனுமதிப்பீர்! என்னால் இவ் வரசாங்கத்தில்
விரைவில்பல ரகசியங்கள் வெளியாம்! என்று
விளங்குகின்ற தென்கருத்தில்! சொல்லி விட்டேன்.

சேனாபதி:

பெரியாரே, அவ்வாறே! அட்டி யில்லை.

Scene 5

*(In the presence of the Minister, the old man unlocks the treasury.
The Minister takes him to the Army Chief.)*

Minister

This grand old man has
Unlocked the treasury with ease!

Army Chief

Wonder it is! Pay him the reward!
Tarry not! Pay him at once!

Minister

Please pay heed to what I say:
He will be of much use to us;
Appoint him to our king's service!

Army Chief

True! Let us do so! (To the old man)
Remain here; do not wander anywhere.

Old Man

Pray permit me to move about anywhere
In the palace; my inner heart tells me
That I could unravel some mysteries
Pertaining to our kingdom. Hear my words!

Army Chief

No objection, grand old man,
You can move about anywhere!

மந்திரி:

பேதமில்லை, இன்றுமுதல் நீரு மிந்த
அரசபிர தானியரில் ஒருவர் ஆனீர்,
அறிவுபெற்ற படியாலே எல்லாம் பெற்றீர்!

*

*

*

காட்சி 6

(சேனாபதி காங்கேயன், தானே மணிபுரி அரசனென்று
நாளைக்கு மகுடாபிஷேகம் செய்து கொள்ளப்
போகிறான். வெளி நாட்டரசர்களும் வருகின்ற நேரம்.
மந்திரி நாட்டின் நிலைமையைச் சேனாபதிக்குத்
தெரிவிக்கிறான்.)

மந்திரி:

மணிபுரி மக்கள்பால் மகிழ்ச்சி யில்லை!
அணிகலன் பூண்கிலர் அரிவை மார்கள்!
பாடகர் பாடிலர்; பதுமம் போன்ற
ஆடவர் முகங்கள் அழகு குன்றின!
வீதியில் தோரணம் விளங்க வில்லை!
சோதி குறைந்தன, தொல்நகர் வீடுகள்!
அரச குலத்தோர் அகம் கொதித்தனர்!
முரசும் எங்கும் முழங்குதல் இல்லை!

சேனாபதி:

எனக்குப் பட்டம் என்றதும், மக்கள்
மனத்தில் இந்த வருத்தம் நேர்ந்ததா?
அராஜகம் ஒன்றும் அனுகா வண்ணம்
இராஜக சேவகர் ஏற்றது செய்க!
வெள்ளி நாட்டு வேந்தன் வரவை
வள்ளி நாட்டு மகிபன் வரவைக்

Minister

Henceforth you will surely become
A close associate of our king!
Your wisdom has brought you this honour!

*

*

*

Scene 6

(Kangeyan, the Army Chief, has decided to hold the Coronation ceremony the next day. At the time of the arrival of the rulers of the neighbouring kingdoms, the Minister unfolds to the Army Chief, the situation prevailing in Manipuri State.)

Minister

People seem to be in a pensive mood,
Womenfolk have not worn their ornaments.
Music is not heard anywhere and the menfolk
With doleful face, look deeply worried;
No flags or festoons in the streets,
The hoary town has lost its lustre.
Our king's kinsmen have got pent-up furies!
Sound of drums are heard nowhere!

Army Chief

Do the people fear and groan
At my ascending the throne?
Let the army be alert,
Anything untoward to avert.
Kings of Vellinad and Vallinad,
Rulers of Kunranad and Konrainad,

கொன்றை நாட்டுக் கோமான் வரவைக்
 குன்ற நாட்டுக் கொற்றவன் வரவை
 ஏற்றுப சரித்தும் இருக்கை தந்தும்
 போற்றியும் புகழ்ந்தும் புதுமலர் சூட்டியும்
 தீதற நாளைநான் திருமுடி புனைய
 ஆதர வளிக்க அனைத்தும் புரிக!

மந்திரி:

ஆரவாரம்! அதுகேட் டாயா?
 பாராள் வேந்தர் பலரும் வரும்ஒலி.

சேனாபதி:

லிகிதம் கண்ட மன்னர்
 ச்கலரும் வருகிறார் சகலமும் புரிகநீ

காட்சி 7

(அயல்நாட்டு வேந்தர்கள் வருகிறார்கள். சேனாபதி அவர்களை வரவேற்றுத் தனது மகுடாபிஷேகத்தை ஆதரிக்க வேண்டுகிறான்.)

சேனாபதி:

மணிபுரியின் வேந்தனார் மதுவை யுண்டு
 மனங்கெட்டுப் போய்விட்டார்; விஜய ராணி
 தணியாத காமத்தால் வெளியே சென்றாள்.
 தனியிருந்த இளங்கோமான் சுதர்மன் என்பான்,
 அணியாத அணியில்லை! அமுதே உண்பான்;
 அருமையுடன் வளர்த்துவந்தும் கல்வி யில்லை!
 பிணிபோல அன்னவன்பால் தீயொ முக்கம்
 பெருகினதால் நாட்டினரும் அமைச்சர் யாரும்;
 என்னைமுடி சூடுகென்றார். உங்கட் கெல்லாம்
 ஏடெழுதி னேன்றீரும் விஜயம் செய்தீர்;

Arrange royal welcome to all of them
And provide kingly comforts to them!
Let them be kept in good humour
Till my Coronation is over!
Let no efforts be spared
To get their unstinted support!

Minister

Hark! Do you hear the noise?
Perhaps the heralds
Announce the arrival of kings!

Army Chief

At our invitations, the kings have come.
Hence, feast them to their hearts' content!

*

*

*

Scene 7

(The neighbouring rulers have come. The Army Chief welcomes them all and requests their support to his Coronation.)

Army Chief

Being ever under the influence of drinks
Manipuri's king has lost his mental balance.
Queen Vijaya has gone astray
In search of her sensual prey!
The prince wears all the crown ornaments
And tastes the richest royal dish!
Though he has been fondly nurtured
He remains unlettered and a dud!
Known for his easy morals,
He is despised by one and all.
So, the Minister and our people
Have asked me to take up the sceptre!

சென்னியினால் வணங்குகின்றேன், மகுடம் பூணச்
செய்தென்னை ஆதரிக்க வேண்டு கின்றேன்.
மன்னாதி மன்னர்களே, என்விண் ணப்பம்!
மணிமுடியை நான்புனைந்தால் உம்மை மீறேன்!
எந்நாளும் செய்நன்றி மறவேன் கண்டீர்!
என்னாட்சி நல்லாட்சி யாயிருக்கும்!

வெள்ளிநாட்டு வேந்தன்:
(கோபத்தோடு கூறுகிறான்)

காங்கேய சேனாதி பதியே நீர்ஓர்
கதைசொல்லி முடித்துவிட்டீர்; யாமும் கேட்டோம்.
தாங்காத வருத்தத்தால் விஜய ராணி
தனியாக எமக்கெல்லாம் எழுதி யுள்ள
தீங்கற்ற சேதியினைச் சொல்வோம், கேளும்!
திருமுடியை நீர்கவர, அரச ருக்குப்
பாங்கனைப்போல் உடனிருந்தே மதுப் பழக்கம்
பண்ணிவைத்தீர்! அதிகாரம் அபக ரித்தீர்!
மானத்தைக் காப்பதற்கே ராணி யாரும்
மறைவாக வசிக்கின்றார்! அறிந்து கொள்ளும்!
கானகம்நேர் நகர்ப்புறத்தில் ராஜ புத்ரன்
கல்வியின்றி உணவின்றி ஒழுக்க மின்றி
ஊனுருகி ஒழியட்டும் எனவி டுத்தீர்,
உம் எண்ணம் இருந்தபடி என்னே' என்னே!
ஆனாலும் அப்பிள்ளை சுதர்மன் என்போன்.
ஆயகலை வல்லவனாய் விளங்கு கின்றான்.

வள்ளி நாட்டு மன்னன்:
(இடை மறுத்து உரைக்கிறான்.)

சுதர்மனை நாம் கண்ணாலே பார்க்க வேண்டும்.
சொந்தநாட் டார்எண்ணம் அறிய வேண்டும்.
இதம்அகிதம் தெரியாமல் உம்மை நாங்கள்
எள்ளளவும் ஆதரிக்க மாட்டோம் கண்டீர்!

All of you've honoured my invitation
And your presence has graced the occasion!
To you all I bow my head!
To me please render your support,
To crown myself the king of this land!
To you monarchs, let me humbly make
This submission! Ever grateful I will be!
To you all I will be a true vassal
And mine will be surely a good rule!

King of Vellinadu

(Much infuriated, speaks)

Kangeyan, the Army Chief! A tale
You have now narrated to us all!
Hear, what Queen Vijaya has written to us
Narrating her unendurable distress!
Pretending to be a true friend
You've made the king an addict of drinks,
Casting your covetous eye on the crown.
Fearing threat to her modesty, the Queen
Lives in a hideout! Know this!
You abandoned the prince in the woods
With the plan of keeping him unlettered,
Starving, helpless and rudely shattered!
What a petty mind you have! But, alas!
The prince has attained a rare prowess
In all the necessary kingly arts!

King of Vallinadu

(Interrupts and tells)

We should have a look at Prince Sudharman
And the people's mind we should ascertain!
Without knowing the pros and cons
We won't support you, know this now.

கொன்றைநாட்டுக் கோமான்:

(கோபத்தோடு கூறுகிறான்.)

சதிபுரிந்த துண்மையெனில் நண்பரே, நீர்
சகிக்கமுடி யாததுயர் அடைய நேரும்!

குன்றநாட்டுக் கொற்றவன்:

(இடியென இயம்புவான்.)

அதிவிரைவில் நீர்நிரப ராதி என்ப
தத்தனையும் எண்பிக்க வேண்டும், சொன்னோம்!

சேனாபதி:

(பயந்து ஈனசுரத்தோடு.)

அவ்விதமே யாகட்டும் ஐயன்மீர்! போசனத்தைச்
செவ்வையுற நீர்முடிப்பீர் சென்று.

*

*

*

காட்சி 8

(சேனாபதி மந்திரியிடம் தனது ஆசாபங்கத்தைத்
தெரிவித்து வருந்துகின்றான்.)

சேனாபதி:

வரைமட்டும் ஓங்கி வளர்ந்தஎன் ஆசை
தரைமட்டம் ஆயினதா? அந்தோ! தனிமையிலே
ராணி விஜயா நடத்திவைத்த சூழ்ச்சிதனைக்
காண இதயம் கலக்கம் அடைந்திடுதே!
வேந்தன் மகனுக்கு வித்தையெல்லாம் வந்தனவாம்!
ஆந்தை அலறும் அடவிசூழ் சிற்றூரில்
போதித்த தார்? இதனைப் போயறிவோம் வாவாவா!
வாதிக்கு தென்றன் மனம்.

King of Konrai Nadu

(Speaks rather indignantly)

My friend! If the conspiracy is true
The consequence will be dire indeed!

King of Kunra Nadu

(Thunders forth)

You must establish you innocence
Right now! This is my command.

Army Chief

(Trembling in his feet)

I will obey your orders, my lords,
Take your lunch and rest awhile:

*

*

*

Scene 8

(The Army Chief expresses his disappointment and consequent grief.)

My ambitions which had grown as a mount
Have now fallen to pieces on the ground!
Queen Vijaya's hatched-up plot
Is really a heart-rending one!
The prince is endowed with the skill
In all the kingly arts, 'tis reported!
Then, who could have taught him all this,
In that village so bare and backward?
My mind is all a quiver.
Let us go in person and discover.
What actually takes place there.

மந்திரி:

பொக்கிஷந் திறந்தஅந்தப் புலனுறு பெரியார் எங்கே?
அக்கிழ வர்பால்இந்த அசந்தர்ப்பம் சொல்லிக் காட்டி
இக்கணம் மகுடம்பூண ஏற்றதோர் சூழ்ச்சி கேட்போம்;
தக்கநல் லறிஞரின்றித் தரணியும் நடவா தன்றோ!

(கிழவர் காணப்படாத தறிந்து மந்திரி வருந்துகின்றான்:)

திருவிலார் இவர்என் நெண்ணித் தீங்கினை எண்ணி, அந்தப்
பெரியாரும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்தனர் போலும்! நண்பா!
அரிவையர் கூட்டமெல்லாம் அறிவிலாக் கூட்டம் என்பாய்,
புரிவரோ விஜயராணி புரிந்தஇச் செயல்கள் மற்றோர்?

சேனாபதி:

இன்னலெலாம் நேர்க! இனியஞ்சப் போவதில்லை.
மன்னன் மகனைப்பார்ப்போம் வா!

* * *

காட்சி 9

(கிழவர் சுதர்மனுக்கு வாட்போர் கற்பிக்கிறார். இதனை
ஒருபுறமிருந்து சேனாபதியும் மந்திரியும் சுவனிக்கிறார்கள்.)

சேனாபதி:

தாழ்த்திறந்த அக்கிழவன் ராச தனயனுக்குப்
பாழ்த்திறந்து நெஞ்சத்தில் பல்கலையும் சேர்க்கின்றான்.
வஞ்சக் கிழவனிவன் என்னருமை வாழ்க்கையிலே
நஞ்சைக் கலப்பதற்கு நம்மைஅன்று நண்ணினான்.
வாளேந்திப் போர்செய்யும் மார்க்கத்தைக் காட்டுகின்றான்.
தோளின் துரிதத்தைக் கண்டாயோ என்நண்பா!

(சேனாபதி கோபத்தோடு சுதர்மனை அணுகிக்
கூறுகின்றான்:)

Minister

Where's that old man who unlocked the treasury?
Some way out that shrewd man may suggest!
His advice we shall seek for ascending the throne!
Are not wise men indispensable to the world?

(Seeing the old man missing, the minister was very much perturbed)

Perhaps the old man has forsaken us.
Knowing full well our inner thoughts,
Or, fearing that we lack resources.
You've been telling that women can't be wise.
But, think of Queen Vijaya's daring venture.
Will anybody else dare do such a deed?

Army Chief

Come what may! I won't fear, any more!
Come on! Let us go and see the prince!

*

*

*

Scene 9

(The old man is teaching the art of fencing to the prince. The Minister and the Army Chief keenly watch from a hidden place.)

Army Chief

The man who unlocked the treasury
Teaches the martial art to the prince;
To me, this cunning person had come,
With a venomous plan in his mind;
In sword fight, the prince is given training.
Swiftness of his arms is really stunning!

(Army Chief grows indignant and speaks to Sudharman, the prince)

ஏடா சுதர்மா! இவன்யார் நரைக்கிழவன்?
கேடகமும் கத்தியும் ஏன்? கெட்டொழியத் தக்கவனே!

சுதர்மன்:

என்நாட்டை நான் ஆள ஏற்ற கலையுதவும்
தென்னாட்டுத் தீரர்; செழுந்தமிழர்; ஆசிரியர்!

சேனாபதி:

உன்நாட்டை நீ ஆள ஒண்ணுமோ சொல்லடா!

சுதர்மன்:

என்நாட்டை நான் ஆள்வேன்! எள்ளளவும் ஐயமில்லை!

(சேனாபதி உடனே தன் வாளை யுருவிச் சுதர்மன்மேல்
ஒங்கியபடி கூறுவான்:)

உன் நாடு சாக்காடே! ஓடி மறைவாய்! பார்!
மின்னுகின்ற வாள்இதுதான்! வீச்சும் இதுவே!

(கிழவர் கணத்தில், சேனாதிபதி ஒங்கிய வாளைத் தமது
வாளினால் துண்டித்துக் கூறுவார்:)

உருவியவாள் எங்கே? உனதுடல்மேல் என்வாள்
வருகுதுபார், மானங்கொள்! இன்றேல் புறங்காட்டு!

(என வாளை லாவகத்தோடு ஒங்கவே, சேனாபதி தன்னைக்
காத்துக்கொள்ள முடியாமலும், சாகத்துணியாமலும்
புறங்காட்டி ஓடுகிறான். கிழவரும் சுதர்மனும் சபையை
நோக்கி ஓடும் சேனாபதியைத் துரத்திக்கொண்டு ஓடி
வருகிறார்கள்.)

*

*

*

You Sudharman! Who's this aged grey-haired man?
Why this sword and shield? You're fit to be damned!

Sudharman, The Prince

To rule my land effectively,
This man gives me the necessary training.
He is a hero of the South,
A sagacious Tamilian! My trainer!

Army Chief

You fellow! Tell me!
Could you rule your land?

Sudharman, The Prince

Yes! I shall rule my land
There can be no doubt about that!

(Wielding the sword towards the prince, the Army Chief speaks)

Army Chief

Grave yard alone is your domain!
Take to heels feller! You see,
This is my shining sword!
See, how deftly I can wield!

(The old man quickly reacts and his sword breaks that of the Army Chief. The former says)

Where is the sword? Mine is aimed at you!
Face it straight! Or else, take to your heels!

(So saying, the old man deftly wields his sword. The Army Chief, unable to defend himself and out of fear of impending death, takes to his heels. The prince and the old man chase him)

*

*

*

காட்சி 10

(கூடியுள்ள அயல்நாட்டு வேந்தர்களிடம் சேனாபதி ஓடிவந்து சேர்கிறான். அவனைத் தொடர்ந்து கிழவரும், சுதர்மனும் உருவிய சுத்தியுடன் வந்து சேர்கிறார்கள்.)

வெள்ளிநாட்டு வேந்தன்:

ஆடுகின்ற நெஞ்சும், அழுங்கண்ணு மாகநீ
ஓடிவரக் காரணமென் உற்ற சபைநடுவில்?
சேனாபதியே, தெரிவிப்பாய் நன்றாக!

(சேனாபதி ஒருபுறம் உட்கார்தல்)

மாணைத் துரத்திவந்த வாளரிபோல் வந்து
குறித்தெடுத்துப் பார்க்கின்றீர்; நீவிர்யார் கூறும்?

(என்று பெரியவரை நோக்கிக் கூறிப் பின் அயல் நின்ற
சுதர்மனை நோக்கிக் கூறுவான்:)

பறித்தெடுத்த தாமரைப்பூம் பார்வையிலே வீரம்
பெருக்கெடுக்க நிற்கின்றாய் பிள்ளையே, நீயார்?

கிழவர்:

இருக்கின்ற வேந்தர்களே, என்வார்த்தை கேட்டிடுவீர்!
மன்னர் குடிக்கும் வழக்கத்தைச் செய்துவைத்தும்,
என்னை வசப்படுத்த ஏற்பாடு செய்வித்தும்,
செல்வனையும் தன்னிடத்தே சேர்த்துப் பழிவாங்கக்
கல்வி தராமல் கடுங்காட்டில் சேர்ப்பித்தும்
பட்டாபி ஷேகமனப் பால்குடித்தான் காங்கேயன்!
தொட்டவாள் துண்டித்தேன் தோள்திருப்பி இங்கு வந்தான்!

(தான் கட்டியிருந்த பொய்த்தாடி முதலியவைகளைக்
களைகிறான், கிழவராய் நடத்த விஜயராணி.)

Scene 10

(The Army Chief comes in running and reaches the conference hall of the palace, where the royal guests are assembled. Prince Sudharman and the old man also come there following him with their swords drawn. They are ready to attack the Army Chief.)

The King of Velli Nadu

Why have you rushed into the hall
With weeping eyes and throbbing heart?
Come on, Army Chief! Explain, what had happened?

(Army Chief takes his seat)

Just as a lion hunting a deer
With unsheathed swords, you have come here;
Will you tell us who you are?

(This question is put to the old man. Then he turns towards prince Sudharman and asks)

Like a fresh-plucked rose seems your face
And you have made a chivalrous chase!
Young boy! Tell us who you are!

The Old Man

Honourable kings! Hear me, please!
By tempting our king with drinks
By trying to entice me to his side
And by hiding the prince in the woods
With a view to keep him uncouth,
Kangeyan conspired to grab the crown!
His wielded sword I broke!
Running, he has come here, in fear!

(So saying, the old man removes his pseudo-beard and other make-up materials. The masked man is none other than Queen Vijaya herself)

தாடியும்பொய்! என்றன் தலைப்பாகை யும்பொய்யே!
 கூடியுள்ள அங்கியும்பொய்! கொண்ட முதுமையும்பொய்!
 நான் விஜய ராணி! நகைக்கப் புவியினிலே
 ஊனெடுத்த காங்கேயன் ஒன்றும் உணர்கிலான்!
 கோழியும்தன் குஞ்சுதனைக் கொல்லவரும் வான்பருந்தைச்
 சூழ்ந்தெதிர்க்க அஞ்சாத தொல்புவியில், ஆடவரைப்
 பெற்றெடுத்த தாய்க்குலத்தைப், பெண்குலத்தைத் துஷ்டருக்குப்
 புற்றெடுத்த நச்சரவைப் புல்லெனவே எண்ணிவிட்டான்!

வெள்ளி நாட்டரசன்:

(ஆச்சரியத்தோடு கூறுவான்)

நீரன்றோ அன்னையார்! நீரன்றோ வீரியார்!
 ஆர்திர்ப்பார் அன்னையார் அன்பு வெறிதன்னை!

வள்ளி நாட்டு மகிபன்:

ஆவி சுமந்து பெற்ற அன்பன் உயிர் காப்பதற்குக்
 கோவித்த தாயினெதிர், கொல்படைதான் என்செய்யும்?

கொன்றை நாட்டுக் கோமான்:

அன்னையும் ஆசானும் ஆருயிரைக் காப்பானும்
 என்னும் படி அமைந்தீர்! இப்படியே பெண்ணுலகம்
 ஆகுநாள் எந்நாளோ? அந்நாளே துன்பமெலாம்
 போகுநாள், இன்பப் புதியநாள் என்றுரைப்பேன்!
 அன்னையெனும் தத்துவத்தை அம்புவிக்குக் காட்டவந்த
 மின்னே, விளக்கே, விரிநிலவே வாழ்த்துகின்றேன்!

புதுப்புது துறை

Beard is false! And my turban too!
Apparels false! And aged appearance too!
I am Queen Vijaya!
Kangeyan, the laughing stock
Has not realized the world!
Even the hens dare fight the kites
When the kites try to lift their tiny chicks!
After all it is women
Who beget valorous men!
Women can brave against ruthless knaves
And retaliate like vigorous snakes!
By considering women as mere fodder
This man has lived in fools' paradise!

King of Velli Nadu

You are a true mother!
You are really valiant!
Your affection and determination
Have made you invincible!

King of Valli Nadu

If a mother flares up to save her child
No force on earth can stem that dashing tide!

King of Konrai Nadu

You are his mother and teacher
And truly his saviour too!
When will womenfolk attain courage as yours?
Then alone can we get rid of our distress
And march towards a blissful new world!
With all their softness, mothers can be bold!
You have taught the greatness of motherhood!
You're like a lamp, lightning and the moon!
I pray for your long life.

குன்ற நாட்டுக் கொற்றவன்:

உங்கள் விருப்பம் உரைப்பீர்கள் இவ்விளைய
சிங்கத்திற் கின்றே திருமகுடம் சூட்டிடலாம்!
தீங்கு புரிந்த, சிறுசெயல்கள் மேற்கொண்ட
காங்கேய னுக்கும் கடுந்தண் டனையிடலாம்!

ராணி:

கண்மனியே! உன்றன் கருத்தென்ன நீயேசொல்!

சுதர்மன்:

எண்ணம் உரைக்கின்றேன் என்உதவி வேந்தர்களே,
இந்த மணிபுரிதான் இங்குள்ள மக்களுக்குச்
சொந்த உடைமை! சுதந்தரர்கள் எல்லாரும்!
ஆதலினால் இந்த அழகு மணிபுரியை
ஓதும் குடியரசுக் குட்படுத்த வேண்டுகின்றேன்!
அக்கிரமம் சூழ்ச்சி அதிகாரப் பேராசை
கொக்கரிக்கக் கண்ட குடிகள் இதயந்தான்
மானம் உணர்ந்து, வளர்ந்து, எழுச்சியுற்றுக்
கானப் புலிபோல் கடும்பகைவர் மேற்பாயும்!
ஆதலினால் காங்கேயன் அக்ரமமும் நன்றென் பேன்;
திதொன்றும் செய்யாதீர் சேனா பதிதனக்கே!

மன்னர்கள்:

அவ்வாறே ஆகட்டும் அப்பனே ஒப்பில்லாய்!
செவ்வனே அன்புத் திருநாடு வாழியவே!
சேய்த்தன்மை காட்டவந்த செம்மால்! செழியன்புத்
தாய்த்தன்மை தந்த தமிழரசி வாழியவே!

Chieftain of Kunra Nadu

Better today we crown this prince!
Please tell us what you think about that!
We shall award deterrent punishment
To Kangeyan for his treacherous acts!

Queen Vijaya

(To her son)

O the apple of my eye! You yourself tell
What you actually feel!

Prince Sudharman

Let me be frank! Oh! Benign monarchs!
To our people, the Manipuri state belongs!
Let them all breathe the air of freedom!
I want to make this lovely kingdom
A People's Republic! Let them rule it!
Please make this declaration right now!
Cunning moves, callous deeds and greed
For power, all these our people now deride!
Seeing such heinous crimes of those at power
They have lifted their banner of revolt!
They are now awakened and stand enlightened
Ready to pounce upon their foes like a leopard!
So, all the misdeeds of Kangeyan
Have become blessings in disguise!
So, let us do no harm to him!
All the kings: *(as if in a chorus)*
"As you please, the benevolent prince!
Let this land prosper and make strides!
A heroic mother and her ideal son
To you both, we express our blessings!"

சுதர்மன்:

எல்லார்க்கும் தேசம், எல்லார்க்கும் உடமைஎலாம்
 எல்லார்க்கும் எல்லா உரிமைகளும் ஆகுகவே!
 எல்லார்க்கும் கல்வி சுகாதாரம் வாய்ந்திடுக!
 எல்லார்க்கும் நல்ல இதயம் பொருந்திடுக!
 வல்லார்க்கும் மற்றுள்ள செல்வர்க்கும் நாட்டுடைமை
 வாய்க்கரிசி என்னும் மனப்பான்மை போயொழிக;
 வில்லார்க்கும் நல்ல நுதல்மாதர் எல்லார்க்கும்
 விடுதலையாம் என்றே மணிமுரசம் ஆர்ப்பீரே!

*

*

*

முற்றும்

Prince Sudharman

(Addresses the people)

This land belongs to you all, I declare!
And properties are common to you all!
All human rights you can fully enjoy!
Let all of us live with intentions pure!
Let us all get education facilities
And the modern amenities of health!
Let not the aristocrats feel the process
Of nationalization as their deadly noose!
All our archers are freed from service!
Freedom, our womenfolk will fully enjoy!
Beat the drums and announce
To our people all this!

*

*

*

THE END

4. தமிழின் இனிமை

கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்
 சுழையிடை ஏறிய சாறும்,
 பனிமலர் ஏறிய தேனும், - காய்ச்சப்
 பாகிடை ஏறிய சுவையும்,
 நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
 நல்கிய குளிரிள நீரும்.
 இனியன என்பேன் எனினும், - தமிழை
 என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

(1)

பொழிலிடை வண்டின் ஒலியும், - ஓடைப்
 புனலிடை வாய்க்கும் கலியும்,
 குழலிடை வாய்க்கும் இசையும், - வீணை
 கொட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
 குழவிகள் மழலைப் பேச்சும், பெண்கள்
 கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்,
 விழைகுவ னேனும், தமிழும் - நானும்
 மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்!

(2)

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, - அக்கம்
 பக்கத் துறவின் முறையார்,
 தயைமிகு உடையாள் அன்னை, - என்னைச்
 சந்ததம் மறவாத் தந்தை,
 குயில்போற் பேசிடும் மனையாள், - அன்பைக்
 கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை,
 அயலவ ராரும் வண்ணம் - தமிழ் என்
 அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்!

(3)

4. THE SWEETNESS OF TAMIL

The lithe of succulent fruits,
The sweet sugar-cane juice,
The honey in the fresh-bloomed flowers
The boiled treacle so delicious
The milk yielded by the cows
The cool and tender coconuts
All are sweet, no doubt – yet,
Tamil is my very life, you see!

1

The humming sound of the bees in the groves
The soothing noise of the rippling brooks,
The dulcet notes emanating from the flutes,
The melodious music pouring from the lutes,
The lisping words of our kids,
The caressing lips of maids
All these I love most, no doubt – But
Myself and Tamil are like the body and soul!

2

Brothers born of the same parents,
Relatives dwelling just nearby,
My mother bestowing love and affection,
My father who never forgets me,
My wife with cuckoo-like voice
My child on whom I shower my kindness –
Tamil is in my blood and veins – Eclipsing
The love towards all my kith and kin!

3

நீலச் சுடர்மணி வானம், - ஆங்கே
 நிறையக் குளிர்வெண் ணிலவாம்.
 காலைப் பரிதியின் உதயம், - ஆங்கே
 கடல்மேல் எல்லாம் ஒளியாம்,
 மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும், - நல்ல
 மலைகளின் இன்பக் காட்சி,
 மேலென எழுதும் கவிஞர், - தமிழின்
 விந்தையை எழுதத் தரமோ?

(4)

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் - பசுநெய்
 தேக்கிய கறியின் வகையும்,
 தன்னிகர் தானியம் முதிரை, - கட்டித்
 தயிரோடு மிளகின் சாறும்,
 நன்மது ரஞ்செய் கிழங்கு - காணில்
 நாவிலி னித்திடும் அப்பம்,
 உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! - உயிரை
 உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே!

(5)

The gem-like blue dazzling sky,
 The cool milky moon that wanders there,
 The splendrous sun rise in the morning
 The blinding russet sun of the evening
 That reflects all over the oceans,
 The mounts submerged in the glittering charm –
 All these are eulogized by the bards –
 Why not they do so in the case of Tamil also?

4

The food cooked from the super-fine rice
 The vegetable varieties cooked in ghee
 The pulses of superior taste,
 The curd and pepper sauce
 The tuber that is most delicious
 The cake that pleases the tongue –
 All these sustain our body! O Tamils!
 Tamil alone can sustain your soul!

5

5. இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! - அந்தத்
 தமிழ் இன்பத் தமிழ்எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
 தமிழுக்கு நிலவென்றுபேர் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
 தமிழுக்கு மணமென்று பேர் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!
 தமிழுக்கு மதுவென்று பேர் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் உரிமைச்செம் பயிருக்கு வேர்! (1)

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால் - இன்பத்
 தமிழ் நல்ல புகழ்மிக்க புலவர்க்கு வேல்!
 தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர்தந்த தேன்!
 தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
 தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத் தாய் - இன்பத்
 தமிழ் எங்கள் வலமிக்க உளமுற்ற தீ! (2)

5. SWEET TAMIL

Tamil too is known as nectar – That
Tamil is extolled at par with our lives!
Tamil means the moon – That
Tamil, to our society, is a priceless boon!
Tamil means fragrance – That
Tamil is our people's peaceful home!
Tamil is an intoxicating charm – That
Tamil is the root of all our liberty!

1

Tamil is the cause of our valour – That
Tamil, for the scholars, is a powerful arrow!
Tamil lifts us high above the sky – That
Tamil is an invigorating honey sweet!
Tamil is the companion of our wisdom – That
Tamil, to our verses, is a diamond sword!
Tamil, Mother, carried us in her womb – That
Tamil is a powerful and enthusing flame!

2

6. தமிழ்ப் பேறு

ஏடெடுத்த தேன்கவி ஒன்று வரைந்திட
 'என்னை எழு'தென்று சொன்னது வான்!
 ஓடையுந் தாமரைப் பூக்களும் தங்களின்
 ஓவியந் தீட்டுக, என்றுரைக்கும்!
 காடும் கழனியும் கார்முகிலும் வந்து
 கண்ணைக் கவர்ந்திட எத்தனிக்கும்
 ஆடும்மயில் நிகர் பெண்களெல்லாம் உயிர்
 அன்பினைச் சித்திரம் செய்க என்றார்! (1)

சோலைக் குளிர்தரு தென்றல் வரும், பசந்
 தோகை மயில் வரும், அன்னம் வரும்,
 மாலைப் பொழுதினில் மேற்றிசையில் விழும்
 மாணிக்கப் பரிதி காட்சிதரும்
 'வேலைச் சுமந்திடும் வீரரின் தோள் உயர்
 வெற்பென்று சொல்லி வரைக' எனும்
 கோலங்கள் யாவும் மலைமலையாய் வந்து
 கூவின என்னை! - இவற்றிடையே, (2)

இன்னலிலே, தமிழ் நாட்டிலேயுள்ள
 என் தமிழ் மக்கள் துயின்றிருந்தார்.
 அன்னதோர் காட்சி இரக்கமுண்டாக்கியென்
 ஆவியில் வந்து கலந்ததுவே!
 'இன்பத் தமிழ்க் கல்வி யாவரும் கற்றவர்
 என்றுரைக்கும் நிலை எய்திவிட்டால் -
 துன்பங்கள் நீங்கும், சுகம் வரும் நெஞ்சினில்
 தூய்மை யுண்டாகிடும், வீரம் வரும்' (3)

6. THE BOON OF TAMIL

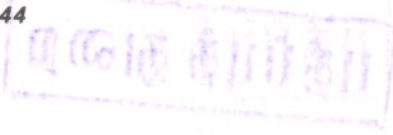
A paper I picked up – to scribble a poem on it;
 The sky came down and pleaded him to depict!
 The brook and the lotus flowers asked them
 To paint their charm by my pen!
 The forest, the fertile field, the pregnant clouds – all arrayed
 And made attempts to attract my attention!
 The slender maids resembling the dancing peacocks
 Asked me to portray love, so dear like their lives!

1

The gentle breeze that wafts through the chill grove
 The gorgeous-feathered peacocks and then swans,
 The glowing ruby-like sun set in the west –
 All paraded one after another with a plea to depict!
 'The shoulders of the warriors shouldering spears
 Are by no means inferior to the mountains' –
 Suggestions such piled up like so many mounts
 All with earnest pleas! In the meanwhile,

2

The men of my endearing Tamil land
 Were in deep slumber – amidst their agony!
 This scene created a sympathy in my mind
 And got mixed in my life and blood!
 All are here well-versed in sweet Tamil! –
 If this is the situation that prevails,
 Distress will be gone and happiness will dawn –
 With hearts pure, we'll become warriors of renown!

7. எங்கள் தமிழ்

இனிமைத் தமிழ்மொழி எமது-எமக்
 கின்பந் தரும்படி வாய்த்த நல் அமுது
 கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு - எங்கள்
 கதியில் உயர்ந்திட யாம்பெற்ற பேறு!
 தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை - எங்கள்
 தமிழினும் வேறெங்கும் யாங்கண்ட தில்லை
 நனியுண்டு நனியுண்டு காதல் - தமிழ்
 நாட்டினர் யாவர்க்குமே தமிழ் மீதில் (1)

தமிழ் எங்கள் உயிர் என்ப தாலே - வெல்லுந்
 தரமுண்டு தமிழருக் கிப்புவி மேலே
 தமிழன்னில் எம்முயிர்ப் பொருளாம் - இன்பத்
 தமிழ்குன்றுமேல் தமிழ்நாடெங்கும் இருளாம்
 தமிழுண்டு தமிழ் மக்க ளுண்டு - இன்பத்
 தமிழுக்கு நாளும் செய்வோம் நல்ல தொண்டு
 தமிழ் என்று தோள் தட்டி ஆடு! - நல்ல
 தமிழ் வெல்க வெல்க என்றே தினம் பாடு (2)

7. OUR TAMIL

The sweet Tamil tongue is ours –
A nectar that yields happiness!
The juice crushed out of the fruits –
A boon to elevate our lives!
The words so deep and subtle
I haven't found anywhere else!
Deep – so deep – is the love towards Tamil –
The love of all the Tamil people!

1

Since Tamil is our life and breath –
It is invincible in the world!
Tamil is the spirit of our life –
But for it, darkness is sure to pervade!
If Tamil flourishes, the Tamils too can –
Earnest service let us render to Tamil!
Hail Tamil! Slap your shoulders and dance –
Hail time and again! Sing for its success!

2

8. தமிழ் வளர்ச்சி

எளிய நடை யில்தமிழ்நூல் எழுதிடவும் வேண்டும்.
 இலக்கணநூல் புதிதாக இயற்றுதலும் வேண்டும்.
 வெளியுலகில், சிந்தனையில் புதிது புதிதாக
 விளைந்துள்ள எவற்றினுக்கும் பெயர்களெல்லாங் கண்டு
 தெளிவுறுத்தும் படங்களொடு சுவடியெலாம் செய்து
 செந்தமிழைச் செழுந்தமிழாய்ச் செய்வதுவும் வேண்டும்.
 எளிமையினால் ஒருதமிழன் படிப்பில்லை யென்றால்
 இங்குள்ள எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும். (1)

உலகியலின் அடங்கலுக்கும் துறைதோறும் நாற்கள்
 ஒருத்தர்தயை இல்லாமல் ஊரறியும் தமிழில்
 சலசலென எவ்விடத்தும் பாய்ச்சிவிட வேண்டும்!
 தமிழொளியை மதங்களிலே சாய்க்காமை வேண்டும்.
 இலவசநூற் கழகங்கள் எவ்விடத்தும் வேண்டும்.
 எங்கள்தமிழ் உயர்வென்று நாம்சொல்லிச் சொல்லித்
 தலைமுறைகள் பலகழித்தோம்; குறைகளைந்தோ மில்லை
 தகத்தகாயத் தமிழைத் தாபிப்போம் வாரீர்! (2)

8. THE DEVELOPMENT OF TAMIL

Works of Tamil should be in style simple
And grammar be greatly changed;
Let us coin apt terms and phrases
For all the surging thoughts of the world.
Fresh works with illustrations should blaze
And make our hoary Tamil highly rich!
If a Tamil remains unlettered,
We should hang our heads in shame!

1

Sans exception, all subjects should have books,
Surely in styles easy to the common man,
And all should have access to that wealth!
Never should religions shackle Tamil.
Free libraries we should found everywhere!
Boasting ever our ancient glory,
We've wasted time! Come, make amends!
Come, create a glowing Tamil!

2

9. LOVE TOWARDS TAMIL

With her crimson lips resembling the lotus petals,
With her soul stirring voice of the humming bees,
With her soothing touch of the fragrant breeze,
With her pearl-like smile and dark eyes,
With her majestic gait of the tender swans,
With her swaying dance of the gorgeous peacocks.
With her endless charm of tender plants
That grove – a damsel – held me under her spell!

1

When I was seated in a pial
And enjoying the charm of that damsel,
My Dame Tamil suddenly emerged there
With her eyes resembling the *Sail* fish!
The charm of the grove - that of the shining sky.
The warmth of the peahen-like women –
She yielded me the combined pleasures of all –
Drew me near and held under her peerless spell!

2

10. எந்நாளோ?

என்னருந் தமிழ்நாட் டின்கண்
 எல்லோரும் கல்வி கற்றுப்
 பன்னறுங் கலைஞா னத்தால்,
 பராக்கிர மத்தால், அன்பால்,
 உன்னத இம்ம லைபோல்
 ஒங்கிடும் கீர்த்தி யெய்தி
 இன்புற்றார் என்று மற்றோர்
 இயம்பக்கேட் டிடல்எந் நாளோ? (1)

கைத்திறச் சித்தி ரங்கள்,
 கணிதங்கள் வான நூற்கள்,
 மெய்த்திற நூற்கள், சிற்பம்
 விஞ்ஞானம், காவி யங்கள்
 வைத்துள தமிழர் நூற்கள்
 வையத்தின் புதுமை என்னப்
 புத்தக சாலை எங்கும்
 புதுக்குநாள் எந்த நாளோ? (2)

தாயெழிற் றமிழை, என்றன்
 தமிழரின் கவிதை தன்னை
 ஆயிரம் மொழியிற் காண
 இப்புவி அவாவிற் றென்ற
 தோயுறும் மதுவின் ஆறு
 தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
 பாயுநாள் எந்த நாளோ,
 ஆரிதைப் பகர்வார் இங்கே? (3)

10. OH, WHEN?

Oh, when? When will this world acknowledge
and openly declare
That the people of our endearing Tamil land
are educated without exception?
When can we expect them earn the fame
like the Himalayan mountain?
And when will they become well- known
for their love, valour and artistic talents?

1

Oh when? When shall we enrich
our libraries everywhere
With works of numerous arts of the world,
with works of advanced maths and astronomy
With works of countless arts, sculpture,
science and epics,
So that the world is astonished at the collection
of such rarest Tamil books?

2

Oh when? Who can say when will it happen?
When can I hear the sweet tidings
That our mother, the elegant Tamil and our
superb poems of Tamil bards
The world has shown a deep interest
to have them rendered in thousand tongues?
When will such a river of sweet honey
enter our ears and give us happiness?

3